

Sinna olleks kül tulnud, minna ei olle wasto wõtnud. Mul wägga halle meel, mo südda wallo sees, kui nuhtled, Jõsand, kibbedast, siis kisen- dan ma halledast!

Pallu sinna, armas hingekarjane, minno eest, et ma saaks weel wasto woetud! Amen.

Üks laul.

Wist: Jesus, tulle minuise.

1. Jesus tulleb armastes, Tõstab kät sind õnnistes, Sullago so südda nüüd, Jesus kus- tutab so süüd.

2. Pauslge liggi, taewawäed, Kes seal Jesu pället nääd, Nende peäle paistwad nüüd, Kes sin nutivad patto süüd.

3. Süab Jesu armastus: Arka ülles kog- godus, Waat, so laste õnnistus On jo armus põllemas.

Wist: Ma püan teigeit hingest. 1840.

1. Oh hing, miks aega widad, Et ja ei

põra weel? Waat, minno külje hawad, Need ootivad wägga sind, Et enne surma surred, Siis surmas ello saad: Kui ilma mahhajättad, Siis inglid terretad.

2. Ma ollen walmistatud. Neil asjet Jõsa maal, Kes armo hõmmustawad, Ning kütwad tõega; Ma ollen isse saatjaks Siin wäla ilma peäl, Ja jälle rõmustajaks, Kui kurbdust tun- newad.

3. Oh minno armokõssed, Kül pea lahkume Siit teine teise sõbrust, Siiski ei kurbaks sa: Kül taewas kofko same, Seal on se pärtis Ma, Ning Jõsa pället näme, Ja kütust laulame.

Wist: Hinge peioke.

22. Talweku. 1840.

1. Millal peäsen siit Surma ihho seest? Hingel iggaw, Jõsand, tulle, Peästa mind sest patto koormast! Jesus, tulle sa, Peästa armoga.

2. Jõsand, kule mind, Ei ma jätta sind. Sinna minno kallim warra, Mo hing sinno pole hoiab. Ei ma jätta sind, Jesus, aita mind.

3. Keif mo mõtte, meel Käid nüüd sinno